

[Miljøministeren.]

kring 50.000–60.000 t om året eller godt 10 kg pr. indbygger.

Af *Voigt* (FP) til statsministeren (23/5 77):

»Vil statsministeren, nu hvor det økonomiske råd påviser, at den økonomiske politik er brudt sammen, og hvor venstres politiske ordfører påstår, at vi risikerer at blive pålagt fremskridtspolitikken af den internationale valuta-fond, på den baggrund indlede politiske økonomiske drøftelser med fremskridtspartiet, således at vi over for vore udenlandske naboer viser, at vi er i stand til selv at klare vore svære økonomiske problemer?«

(Spm. nr. 225).

Begrundelse.

Fremskridtspartiet har jo gang på gang advaret statsministeren imod den situation, vi her er kommet i. De ting, der nu skal til for at rette op på de økonomiske sammenhænge, vil gøre ondt, idet det nødvendigvis bliver påkrævet at skære dybt med sparekniven. Og for hver eneste dag, der går, hvor det ene kloge politiske hoved efter det andet toner frem på tv-skærmen og forklarer, hvor alvorligt det hele er, jo værre bliver det. For det er jo kun snak og atter snak. Statsministeren bør nu glemme sit hadefulde syn på fremskridtspartiet, således at landets interesser bliver tilgodeset på den bedst mulige måde. Statsministeren kan jo i Folketingets Forhandlinger fra tidligere krise-debatter læse, hvordan vi forudså denne for landet ulykkelige situation. Jeg beder derfor statsministeren indkalde repræsentanter fra Danmarks største oppositionsparti til en drøftelse af landets økonomi, og lad mig for god ordens skyld gøre statsministeren opmærksom på, at statsministerens parti sammen med mit har et solidt flertal i folketinget, hvilket betyder, at statsministeren kan glemme buntmagerlauget fra august. Lad os nu komme i gang, hr. statsminister!

Statsminister *Anker Jørgensens* svar (2/6 77):

Det må vække forundring, at et medlem af fremskridtspartiets gruppe kan stille dette spørgsmål.

Når regeringen optager forhandlinger med andre partier om den økonomiske politik, er det med det sigte at videreføre og udbygge den

politik, der har fundet udtryk i septemberforliget fra 1975 og augustforliget fra 1976.

Det er kendt af alle tingets medlemmer, at fremskridtspartiet bruger enhver lejlighed til at betegne denne politik som totalt uanvendelig og endog anvender så »smagfulde« udtryk som »landsskadelig« om den.

Spørgsmålet kunne derfor kun have en mening, hvis det kunne tages som et dementi af, hvad man fra fremskridtspartiet hidtil har udtalt om regeringens økonomiske politik, hvilket begrundelsen imidlertid ikke giver grundlag for at antage.

Lad mig tilføje: Alle i tinget kender fremskridtspartiets holdning – dets usmagelige angreb på enkeltgrupper som invalidepensionister og offentligt ansatte og dets hele asociale indstilling til udviklingen i vort samfund. Jeg ønsker ikke – ved at deltage i særforhandlinger med dette parti – at skabe det indtryk, at jeg tror på, at der er noget positivt bidrag at hente dér. Det er jeg overbevist om at der ikke er.

Fremskridtspartiet synes at bygge på den tanke, at et parti skal have indflydelse i forhold til sin størrelse. Det beror på en misforståelse af det samarbejdende folkestyre. Langt mere end partiets størrelse betyder den lødighed – eller mangel på lødighed – andre partier mener at finde hos det pågældende parti. Uanset hvilken tilslutning fremskridtspartiet måtte få, så ville socialdemokratiet næppe kunne medvirke til gennemførelsen af så meget som én procent af partiets synspunkter, sådan som de præsenterer sig i dag.

Af *Waldorff* (VS) til arbejdsministeren (23/5 77):

»Vil ministeren redegøre for de arbejdsmiljø-mæssige forhold, som den netop afdøde PVC-arbejder ved Kemanords virksomhed i Sverige har arbejdet under?«

(Spm. nr. 227).

Begrundelse.

Den afdøde er endnu en af de PVC-arbejdere, som er døde af den sjældne leverkræft, som kommer af vinylklorid. Det registrerede antal er nu omkring 110 i hele verden.

Det har en indlysende betydning at kende baggrunden for disse dødsfald netop i forbindelse med den løbende diskussion om PVC-fabrikken ved Skælskør.